

OBEZITATEA CA PROBLEMĂ CHIRURGICALĂ

Cs. Sztankai

Magyar Sebészet v. XI, Nr. 6, 1958

Autorul constată că obezitatea existentă la bolnavii ce urmează să fie supuși unei intervenții chirurgicale constituie de obicei o împrejurare agravată care sporește riscul operator și compromite rezultatul. Deseori operația și tratamentul postoperator al bolnavului obez înseamnă o problemă dificilă pentru chirurg.

Obezitatea îngreunează stabilirea diagnosticului. Din cauza peretelui abdominal grăos, de cele mai multe ori abdomenul nu poate fi palpat. De asemenea se poate interpreta mai greu examenul fizic al toracelui, după cum deseori nici examenul radiologic nu poate să deceleze în aceste cazuri modificări mai subtile.

Obezitatea micșorează capacitatea organismului de a suporta operația. De obicei inima acestor bolnavi e mai slabă, deoarece e supusă unor eforturi mai mari. Schimbul de gaze în plămâni e considerabil împiedicat, mai ales în clinostatism. Această accentuează de asemenea poziția înaltă a diafragmului.

Anestezia e încă o problemă descisă la oamenii obezi. Ei suportă greu toate narcozele. De multe ori la anestezia locală e nevoie de mai multă novocaină decât cantitatea pe care o suportă organis-

mul. În operațiile executate pe cele două treimi inferioare ale abdomenului sau pe membrele inferioare, cea mai corespunzătoare s-a dovedit anestezia lumbală. Narcoza intravenoasă e eficientă numai în intervențiile mai mici. Recent, s-au obținut rezultate bune prin asocierea N_2O potențat intratraheal + anestezie cu oxigen prin relaxanți musculari.

În general autorul recomandă insistent potențializarea, deoarece micșorează în mare măsură riscul operator.

În ceea ce privește tehnica operatorie, el atrage atenția asupra procedurilor menajante asupra hemostazei perfecte, asupra evitării formării puștilor reziduale, asupra avantajelor utilizării profilactice a antibioticelor și asupra executării suturilor eficiente.

Cele mai frecvente complicații postoperatorii ale bolnavilor obezi sînt escara, pneumonia, tromboza, embolia, pareza intestinală și insuficiența funcțională a diafragmului.

Valoarea articolului constă în aceea că nu se limitează la enumerarea greutăților, ci arată și modalitatea modernă de combatere a lor.

ZOLTAN PAPAI